

Joki oppii oman nimensä

DAAJI

PUJYA SHRI BABUJI MAHARAJIN

127. syntymäpäivänä

4., 5. ja 6. toukokuuta 2026, Yogashram Shahjahanpurissa

Joki oppii oman nimensä

Kuinka pelon energia muuttuu luottamuksen perustaksi

Rakkaat ystävät,

Muutama vuosi sitten nuori nainen tuli luokseni aamumeditaation jälkeen. Hän oli meditoinut vilpittömästi useita vuosia ja tätä seuraavat muutokset olivat kaikkien nähtävissä. Ne ilmenivät pehmeytinä, syvyytenä ja hiljaisuutena, joka oli pikemminkin läsnäolon ilmaisua kuin passiivisuutta. Tuona aamuna nuoren naisen kasvoilla oli kuitenkin jokin erityinen hämmennys. Hämmennys, joka syntyy joutuessamme jonkin sellaisen äärellä, jolle ei vielä ole sanoja.

Hän sanoi: “Daaji, tänään meditaatiossa tapahtui jotain outoa. Läsnä oli pelko. Tunnistin tutun tunteen: kireyden, mutta tällä kertaa, sen sijaan että olisin taistellut sitä vastaan tai yrittänyt puhdistaa sitä pois, vain tarkkailin sitä. Huomasin, että tuo pelko tuntui kaipaukselta. Oli kuin kyseessä olisi sama pelko eri hahmossa. Oliko tämä mahdollista? Kuvittelinko minä?”

Hän ei kuvitellut. Hän oli löytänyt yhdessä hiljaisessa meditaatiossa sen, minkä käsittämiseen muinaiset viisaat käyttivät koko elämänsä. Hän oli löytänyt salaisuuden, jota pelko vartioi mustasukkaisimmin: pelko ei tule

sielun ulkopuolelta, vaan sielun omasta energiasta, joka on kääntynyt väärään suuntaan.

Basant Bhandaran viestien sarjassa tammi- ja helmikuussa kysyimme yhtä ainoaa kysymystä: Mikä estää ihmistä elämästä elämää, joka häntä odottaa? Löysimme seitsemän varjoa: halun jakautumisen, tarkoituksen nukkumisen, epäilyksen korroosion, ylpeyden näkymättömän lasikaton, kateuden lainatun haavan, ennakkoluulon värillisen lasin ja lopulta pelon, joka piileskeli kaikkien muiden sisällä- ei seitsemäntenä varjona, vaan ensimmäisenä ja pukeutuneena kaikkiin mahdollisiin asuihin. Lopulta, päädyimme avoimen oven eteen.

Ennen kuin ylitämme kynnyksen kohti kasvua, on hyvä pysähtyä ymmärtämään, mitä nuori nainen oikeastaan löysi. Se, mitä hän näki vilaukselta, pitää sisällään avaimen, joka yhdistää edellisissä viesteissä tunnistamamme esteet kaikkeen siihen, mitä olemme aikeissa kehittää. Hänen löytämänsä kapasiteetti ei ole mitään uutta. Se on ollut koko ajan läsnä, odottamassa, että se tunnistetaan sellaiseksi, mitä se todellisuudessa on.

Mikä estää ihmistä elämästä elämää, joka häntä odottaa? Löysimme seitsemän varjoa: halun jakautumisen, tarkoituksen nukkumisen, epäilyksen korroosion, ylpeyden näkymättömän lasikaton, kateuden lainatun haavan, ennakkoluulon värillisen lasin ja lopulta pelon, joka piileskeli kaikkien muiden sisällä- ei seitsemäntenä varjona, vaan ensimmäisenä ja pukeutuneena kaikkiin mahdollisiin asuihin. Lopulta, päädyimme avoimen oven eteen.

Sana, jonka sielu jo tuntee

Sanskritissa tätä potentiaalia kuvaava sana on *shraddha*. Se käännetään yleensä yksinkertaisesti sanalla “usko”, mutta sen syvempää merkitystä kannattaa tutkia. Sana on yhdistelmä kahdesta sanasta. Ensimmäinen, *shrad*, tarkoittaa sydämen sisäistä asemapaikkaa, jolla tunnistaa asioita ja käsittää jotain todelliseksi jo silloin, kuin mieli vielä pohtii asiaa. Toinen, *dha*, tarkoittaa asettamista, perustamista tai vakiinnuttamista. Yhdessä ne ilmaisevat jotain sellaista, johon “usko”-sanan tavanomainen ymmärrys ei yllä: asettaa sydän jonnekin, perustaa olemassaolonsa todellisuuden varaan.

Emme valitse shraddhaa niin kuin valitsemme mielipiteen. Se pikemminkin syntyy siten kuin kompassin neula löytää pohjoisen: ei järkeilemällä vaan tunnistamalla. Se ei ole uskomus, josta pidämme kiinni vaan perusta, jolla seisomme.

Sana on yhdistelmä kahdesta sanasta. Ensimmäinen, shrad, tarkoittaa sydämen sisäistä asemapaikkaa, jolla tunnistaa asioita ja käsittää jotain todelliseksi jo silloin, kuin mieli vielä pohtii asiaa. Toinen, dha, tarkoittaa asettamista, perustamista tai vakiinnuttamista. Yhdessä ne ilmaisevat jotain sellaista, johon “usko”-sanan tavanomainen ymmärrys ei yllä: asettaa sydän jonnekin, perustaa olemassaolonsa todellisuuden varaan.

Pelko ei ole luottamuksen vastakohta

Palataan nuoren naisen kysymykseen, sillä hän oli löytänyt jotain aidosti tärkeää. Hän oli huomannut, että pelko ja kaipaus tuntuivat samalta

mutta näyttivät eri näköiseltä. Hän oli oikeassa, ei metaforisesti vaan rakenteellisesti.

Miten pelko oikein toimii? Se syntyy, kun mieli käsittelee jotain kokemaansa uhkaa todellisena ja väistämättömänä, tietoisien ajattelun ulkopuolella. Keho kiristyy ja päätökset muotoutuvat kuvittelun katastrofin mukaisesti. Energia kulkeutuu välttelemiseen, suojelemiseen ja puolustautumiseen. Tämä rakenne on siis samankaltainen kuin shraddha, joka viittaa syvään sisäiseen vakaumukseen sekä kykyyn saada jokin tuntumaan todelta jo ennen kuin se on todistettu sellaiseksi. Ainoa ero on suunta. Shraddhassa sydän asettuu katsomaan kohti totuutta, kun taas pelossa sydän asettuu katsomaan uhkia.

Oikein ymmärrettynä pelko ei ole shraddhan vihollinen vaan shraddha maanpaossa. Se on sielun kyky vakaumukseen, mutta kääntyneenä taaksepäin: kohti supistumista, ei laajenemista. Siksi jokainen aito henkinen traditio käsittää, ettei pelottomuus synny jonkin sisäisen vihollisen tukahduttamisesta, vaan se ymmärretään kotiinpaluuna. Siinä ikuisesti meissä ollut energia palautuu ja löytää viimein oikean suuntansa.

Oikein ymmärrettynä pelko ei ole shraddhan vihollinen vaan shraddha maanpaossa. Se on sielun kyky vakaumukseen, mutta kääntyneenä taaksepäin: kohti supistumista, ei laajenemista. Siksi jokainen aito henkinen traditio käsittää, ettei pelottomuus synny jonkin sisäisen vihollisen tukahduttamisesta, vaan se ymmärretään kotiinpaluuna. Siinä ikuisesti meissä ollut energia palautuu ja löytää viimein oikean suuntansa.

Brihadaranyaka Upanishad antaa vihjeen, joka sopii tähän kuin avain lukkoon: “Dvitiyād vai bhayam bhavati”, tarkoittaen: “Pelko syntyy toisesta entiteetistä.” Toinen entiteetti tässä viittaa dualismiin, erillisyyden kokemukseen. Pelko syntyy siis Alkulähteestä erillään olemisen kokemuksesta. Kun sielu unohtaa yhteytensä Alkulähteeseen, se alkaa suojella pientä, eristynyttä itseään. Tämä suojeleminen on ymmärrettävää, syvästi inhimillistä, mutta juuri se estää sielua löytämästä tietään kotiin. Se on kuin linnoitus, joka pitäessään tuulen ulkona pitää myös valon ulkona.

Babuji puhui tästä vanhemman hellyydellä ymmärtäen, että lapsi on yksinkertaisesti eksynyt kotoa. Pelko, jota olet kantanut, ei ole luonteen virhe, se on sielun reaktio etäisyyteen Alkulähteestä. Se on koti-ikävä, joka kantaa ahdistuksen naamiota. Ja koti-ikävän parannuskeino ei ole järkeily vaan saapumisen kokemus.

Pelko, jota olet kantanut, ei ole luonteen virhe, se on sielun reaktio etäisyyteen Alkulähteestä. Se on koti-ikävä, joka kantaa ahdistuksen naamiota. Ja koti-ikävän parannuskeino ei ole järkeily vaan saapumisen kokemus.

Missä sydän lepää, elämä virtaa

Bhagavad Gita kuvaa tätä tarkkuudella, joka hämmästyttää vielä vuosisatojenkin jälkeen. Seitsemännessätoista luvussa Krishna sanoo: “*Yo yac-chraddha sa eva sab*”, mikä tarkoittaa “Mihin tahansa ihmisen shradha jää, sellaiseksi hän tulee.” Ehdotan, että luet nuo sanat hitaasti. Ne eivät puhu siitä, mihin uskot; ne puhuvat siitä, minne sydämesi on

asettunut ja mihin sisin olemuksesi luottaa. Väite on radikaali: se, mihin sydän luottaa syvimmällä tasolla, muokkaa paitsi elämän suuntaa myös sielun olemusta.

Tämä sekä vakavoittaa että vapauttaa. Se vakavoittaa, koska se tarkoittaa, että elämämme elämä on sen ilmentymää, mihin olemme syvimmin luottaneet: ei mihin sanomme uskovamme, vaan mihin sydän on hiljaa ja pysyvästi laskenut itsensä. Jos shraddha on asettunut pelkoon, elämää muokkaa suojele ja välttely.

Se vapauttaa, koska se tarkoittaa, että tarvittava muutos ei ole uuvuttavaa työtä, jossa jokainen teko ja ajatus on muokattava uudelleen. Kysymys on perustavanlaatuisemmasta muutoksesta, jossa kysymme: “Missä lepää sydämeni? Ja onko tämä se suunta, jonka todella valitsen?”

Kun shraddha muuttuu niin, että sydän laskee painonsa totuuden varaan sen sijaan että painottaa uhkia, kaikki sen jälkeinen muuttuu sen mukaisesti. Tämä ei tapahdu kerralla eikä ilman vaivannäköä mutta se tapahtuu luonnollisesti. Samalla tavalla jokea ei tarvitse suostutella virtaamaan, kun se kerran on löytänyt meren.

Joki ja sen nimi

Muistatko *Jakautunut sydän*-viestin 2. helmikuuta 2026? Täydennämme sitä tässä ja huomaamme, että jopa tuo jakava voima, pelko, ei koskaan ollut vieras tunkeilija. Se oli joki, joka virtasi väärään suuntaan. Ja joki voi oppia oman nimensä.

Nuori nainen ei oppinut uutta vaan muisti jotain vanhaa. Potentiaali, jonka hän löysi, oli ollut olemassa koko ajan, mutta pelon muodossa suurimman

osan hänen elämästään. Nyt se alkoi löytää todellisen suuntansa, hiljaa ja peruuttamattomasti. Tarvittiin vain se, mitä hän teki: meditoi rauhassa tarpeeksi kauan, jotta joki oppi oman nimensä.

Shraddha ei ole jotain, joka syntyy ponnistelulla. Syvimmiltään se on sielun muisti. Jokin kaikissa meissä tietää jo tien kotiin. Kaipaus, jonka tunnemme, herääminen, joka tulee varhain aamulla, hiljaisuus meditaation jälkeen ja selittämättömän tyytymättömyyden elämään, joka näyttää ulkopuoliselle täydelliseltä, on sielun muistamista. Se on shraddha sen varhaisimmassa muodossa, ei vielä täysin kehittyneenä, mutta erehtymättömästi elossa.

Shraddha ei ole jotain, joka syntyy ponnistelulla. Syvimmiltään se on sielun muisti. Jokin kaikissa meissä tietää jo tien kotiin. Kaipaus, jonka tunnemme, herääminen, joka tulee varhain aamulla, hiljaisuus meditaation jälkeen ja selittämättömän tyytymättömyyden elämään, joka näyttää ulkopuoliselle täydelliseltä, on sielun muistamista. Se on shraddha sen varhaisimmassa muodossa, ei vielä täysin kehittyneenä, mutta erehtymättömästi elossa.

Mihin se kehittyi ja mikä sitä määrittää, kun saman meditaatiohallin hiljaisuudessa samaa Transmissiota vastaanottavaa kaksi vierekkäistä meditoijaa nousee ylös yhtä erilaisina kuin peruna ja kananmuna, joita on keitetty samassa kiehuvaan vesikattilassa – tähän kysymykseen palaamme seuraavassa viestissä.

Rakkaudella ja rukouksin,

Kamlesh

There's **More** Waiting For You
to go a little deeper

HEARTFULNESS APP

A Quiet Place to Start

Carry your practice with you — download the free app and connect with a personal trainer anytime.

Free Download. Daily practice. Trainer always Available.

[Heartfulnessapp.org](https://heartfulnessapp.org)

MASTERCLASSES

Go Deeper at Home

Learn with Daaji relaxation, meditation, cleaning, and prayer through three freely offered video sessions.

Free Videos. Learn from Daaji. 3 classes.

[Heartfulness.org/global/masterclass](https://heartfulness.org/global/masterclass)

RETREAT

Time for Just You

Step away from the noise and into a peaceful weekend that quietly deepens everything.

Peaceful Setting. Deepen Practice. Weekend Stays.

[Heartfulness.org/global/retreat](https://heartfulness.org/global/retreat)

HEARTSPOTS

Find a Centre Near You

Your nearest meditation centre is closer than you think at no cost.

6000+ Centres. Heartful Community. Free to Visit.

[Heartspots.heartfulness.org](https://heartspots.heartfulness.org)

Scan to download the free app, always there when you need it.
Start with a guided session, and let the practice find its own rhythm in you.
The journey inward begins with a single, still moment.

heartfulness . purity weaves destiny . heartfulness.org

heartfulness
purity weaves destiny